РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

1 юли 2010 година *

По съединени дела T-568/08 и T-573/08

**Métropole télévision (M6),** установено в Neuilly-sur-Seine (Франция), за което се явяват адв. O. Freget, адв. N. Chahid-Nouraï, адв. R. Lazerges и адв. M. Potel, avocats,

**Télévision française 1 SA (TF1),** установено в Boulogne-Billancourt (Франция), за което се явяват адв. J.-P. Hordies и адв. C. Smits, avocats,

жалбоподатели,

подпомагани от

**Canal +,** установено в Issy-les-Moulineaux (Франция), за което се явява адв. E. Guillaume, avocat,

встъпила страна,

* Език на производството: френски.

срещу

**Европейска комисия,** за която се явяват г-н B. Stromsky и г-н B. Martenczuk, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

**Френска република,** представлявана първоначално от г-н G. de Bergues и г-жа A.-L. Vendrolini, впоследствие от г-н De Bergues и г-н L. Butel, в качеството на представители,

**France Télévisions,** установено в Париж (Франция), за което се явяват адв. J.-P. Gunther, адв. D. Tayar, адв. A. Giraud и адв. S. Snoeck, avocats,

встъпили страни,

с предмет искания за отмяна на Решение C (2008) 3506 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година относно плана за предоставяне на помощ от Френската република в полза на France Télévisions SA под формата на капитал в размер на 150 милиона евро и искания да се разпореди на Комисията да започне официалната процедура по разследване на помощта,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras (докладчик), председател, г-н M. Prek и г-н V. M. Ciucă, съдии,

секретар: г-жа T. Weiler, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 март 2010 г.,

постанови настоящото

## Решение

### Правна уредба

1 Член 16 ЕО гласи:

„Без да се засягат разпоредбите на членове 73 [ЕО], 86 [ЕО] и 87 [ЕО] и като се има предвид мястото на услугите от общ икономически интерес в общите ценности на Съюза, както и тяхната роля за социалното и териториалното единство на Съюза, Общността и държавите членки, всяка в рамките на своята компетентност и в рамките на приложното поле на настоящия договор, следят тези услуги да се осъществяват съобразно принципи и условия, които да им позволяват да изпълнят своите задачи“.

2 Член 86, параграф 2 ЕО гласи:

„Предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се

подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в настоящия Договор, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не препятства фактически или юридически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Общността“.

3 Член 87, параграф 1 ЕО гласи:

„Освен когато е предвидено друго в настоящия договор, всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с общия пазар“.

4 Член 311 ЕО гласи:

„Протоколите, включени като приложение към настоящия договор, по общо съгласие на държавите членки представляват неразделна част от него“.

5 Протоколът за системата на публичното радиоразпръскване в държавите членки (ОВ C 340, 1997 г., стр. 109, наричан по-нататък „Протоколът от Амстердам“), въведен с Договора от Амстердам като приложение към Договора за ЕО, гласи:

„Държавите членки, като считат, че [обществената услуга за радиоразпръскване] в държавите членки е пряко свързан[а] с демократичните, социалните и културните потребности на всяко общество, както и с необходимостта от запазването на плурализма в медиите, се споразумяха по следните тълкувателни разпоредби, които са приложени към Договора [за ЕО]:

Разпоредбите на Договора [за ЕО] не накърняват компетентността на държавите членки да финансират обществената услуга за радиоразпръскване, доколкото такова финансиране се предоставя на структурите за радиоразпръскване за изпълнение на задачата на обществената услуга така, както е възложена, определена и организирана от всяка държава членка и доколкото това финансиране не засяга условията за търговия и конкуренцията в Общността до степен, която би противоречала на общия интерес, като се държи сметка за това как се изпълнява задачата на тази обществена услуга“.

6 На 15 ноември 2001 г. Комисията на Европейските общности публикува Съобщение за прилагане на правилата за държавните помощи по отношение на публичната услуга разпространение на радио- и телевизионни програми [другаде в текста: „обществената услуга за радиоразпръскване“] (ОВ C 320, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 19, наричано по-нататък „Съобщението относно радиоразпръскването“), в което обявява принципите, които ще следва при прилагането на член 87 ЕО и член 86, параграф 2 ЕО по отношение на държавното финансиране на обществените радио- и телевизионни оператори.

**Обстоятелства в основата на споровете**

7 France Télévisions е френско публично дружество, създадено с френския Закон № 2000-719 от 1 август 2000 г. за изменение на Закон № 86-1067 от 30 септември 1986 г. относно свободата на комуникациите (JORF, бр. 177 от 2 август 2000 г., стр. 11903), собственик на обществените канали France 2, France 3, France 4, France 5, France Ô, както и RFO (Réseau France Outre-mer), което обединява обществените телевизионни и радиостанции, излъчващи на територията на френските отвъдморски департаменти и територии.

8 След като на 8 януари 2008 г. президентът на Френската република обявява премахването след определен период на телевизионните реклами от обществените телевизионни канали, на 11 юни 2008 г. Френската република уведомява Комисията за плана си да предостави капитал в размер на 150 милиона евро в полза на France Télévisions.

9 На 18 юни 2008 г. Комисията иска от Френската република допълнителна информация, която е предоставена с писмо от 26 юни 2008 г.

10 На 16 юли 2008 г. Комисията приема Решение C (2008) 3506 окончателен относно плана за отпускане от Френската република на помощ в полза на France Télévisions SA под формата на капитал в размер на 150 милиона евро (наричано по-нататък „обжалваното решение“). В *Официален вестник на Европейския съюз* от 23 септември 2008 г. (ОВ C 242, стр. 2) е публикувано кратко съобщение за това решение.

11 В обжалваното решение Комисията посочва, че мярката, за която е направено уведомление, е приета в общата рамка на публичното финансиране на France

Télévisions, вече разгледано в нейното Решение 2004/838/ЕО от 10 декември 2003 г. относно държавните помощи, предоставени от Франция в полза на France 2 и France 3 (ОВ L 361, 2004 г., стр. 21, наричано по-нататък „Решението от 10 декември 2003 г.“), и в нейното Решение C (2005) 1166 окончателен от 20 април 2005 г. относно помощта, предоставена на France Télévisions (помощ E 10/2005 (предишна C 60/1999) — Франция, такса за радиоразпръскване), за което е публикувано кратко съобщение в Официален вестник от 30 септември 2005 г. (ОВ C 240, стр. 20) (наричано по-нататък „Решението от 20 април 2005 г.“), но е различна от мерките, разглеждани в посочените решения (параграф 3 от обжалваното решение).

12 При преценката на мярката, за която е направено уведомление, след като установява, че са налице условията за наличието на държавна помощ, свързани с държавна намеса или с използването на държавни ресурси, със засягането на търговията между държавите членки, с наличието на предимство и накрая със засягането или опасността да бъде засегната конкуренцията (параграфи 13—33 от обжалваното решение), Комисията разглежда съвместимостта на държавната помощ с общия пазар от гледна точка на член 86, параграф 2 ЕО (параграфи 34—50 от обжалваното решение).

13 При това положение, след като установява, че са изпълнени условията, свързани с определянето, възлагането и контрола на задачата на France Télévisions за предоставяне на обществена услуга (параграфи 36—42 от обжалваното решение), Комисията разглежда условието за пропорционалност (параграфи 43—49 от обжалваното решение).

14 В това отношение Комисията посочва, че финансирането на обществената услуга, предоставяна от France Télévisions, се основава на система на двойно финансиране по смисъла на Съобщението относно радиоразпръскването, доколкото включва държавни средства и приходи от търговски дейности, и че това съобщение припомня, че държавите членки по принцип разполагат със свободата да избират средствата за финансиране на задълженията си за обществена услуга, и тръгва от принципа, че държавното финансиране обикновено е необходимо за тази цел, доколкото държавните помощи не надвишават нетните разходи по

задачата на обществената услуга, като се вземат предвид също така други преки и непреки приходи, произтичащи от нея (параграф 43 от обжалваното решение).

15 Комисията установява, че държавната помощ, за която е направено уведомление, „предвидена под формата на предоставяне на капитал в размер на 150 милиона евро надвишава само с около […] милиона евро вече установената разлика в приходите от рекламна дейност в размер на […] милиона евро между приходите от рекламна дейност, постъпили между януари и юни 2008 г., и тези за същия период януари—юни за 2007 г.“ Тя добавя, че „[с] потвърждаването на желанието на правителството да премахне рекламите в обществените телевизии продължаването на тази тенденция изглежда достатъчно предвидимо, за да се достигне до направената от оператора и приета от френските органи оценка за загуба на приходи от реклама в размер на […] милиона евро за цялата 2008 г.“ (параграф 45 от обжалваното решение).

16 Комисията установява, че „[п]ри това положение определянето на задълженията и другите източници за финансиране на обществената услуга за France Télévisions остават непроменени, с увеличени според френските власти разходи с […] милиона евро поради необходимостта от допълнително програмиране вследствие на премахването на рекламите“, и приема, че „[п]онижаването на приходите от рекламна дейност с […] милиона евро може да намали със същата сума нетните печалби от търговските дейности и следователно да повиши автоматично и пропорционално нетните разходи за предоставянето на обществената услуга, които, освен това, ще бъдат увеличени със сумата от […] милиона евро, необходима за допълнителното програмиране“ (параграф 46 от обжалваното решение).

17 Комисията счита, че „[п]ри тези обстоятелства предоставянето на 150 милиона евро допълнителни публични ресурси не може да надвиши измененията в нетните разходи за предоставянето на обществената услуга, дължащи се на изменените приходи от рекламна дейност за 2008 г. и на необходимостта от

допълнително програмиране“ и че „[п]оради този факт предоставянето на капитал не би трябвало да води до свръхкомпенсация на разходите, направени за изпълнение на задачата на обществената услуга“ (параграф 47 от обжалваното решение).

18 Като се позовава на задълженията, поети от Френската република във връзка с други мерки за финансиране на France Télévisions, разглеждани в Решението от 20 април 2005 г. (параграф 12 от обжалваното решение), Комисията посочва, че „[п]ри всички случаи предоставянето на нови публични ресурси на France Télévisions остава подчинено на спазването на задълженията, поети от Френската република и закрепени в нейните законови и подзаконови текстове, за да се избегне каквато и да било свръхкомпенсация на нетните разходи за обществената услуга вследствие на предоставянето на публични ресурси […]“ (параграф 48 от обжалваното решение).

19 Комисията посочва, че „[в] рамките на настоящото производство френските власти [са] [ѝ] потвърдили […], че тези разпоредби ще бъдат приложени“ и че „те [поемат] ангажимента да ги приложат по отношение на предвиденото предоставяне на капитал, за да бъде то предназначено за разходите, произтичащи от задължението на France Télévisions за обществена услуга“. Комисията добавя, че „[посочените] органи по този начин [са поели] ангажимента да проверят дали това действително е така и да [ѝ] представят доклад най-късно до три месеца след приключването на отчетите за финансовата 2008 година“ и посочва, че „[с] ледователно трябва да се вземе предвид действителното изменение на приходите на France Télévisions от рекламна дейност за цялата 2008 г. и евентуалните разходи за програмиране, които ще увеличат разходите за обществената услуга“ (параграф 49 от обжалваното решение).

20 С оглед на изложеното по-горе Комисията решава съгласно член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) да не повдига възражения по отношение на мярката, за която е направено уведомление, тъй като става въпрос за помощ, съвместима с Договора съгласно член 86, параграф 2 ЕО,

и решава, че в рамките на три месеца след приключването на отчетите за финансовата 2008 г. Френската република трябва да ѝ представи доклад за действителното използване на тази помощ за финансирането на задълженията за обществената услуга, с която е натоварено France Télévisions (обжалваното решение, дял „5. Решение“).

**Производство и искания на страните**

21 Жалбоподателите, Métropole télévision (M6) и Télévision française 1 SA (TF1), подават настоящите жалби в секретариата на Общия съд на 17 декември 2008 г.

22 С две определения на председателя на пети състав на Общия съд от 6 май 2009 г. Canal + е допуснато да встъпи в подкрепа на исканията на M6 по дело T-568/08 и на TF1 по дело T-573/08.

23 С четири определения на председателя на пети състав на Общия съд от 22 юни 2009 г. Френската република и France Télévisions са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на Комисията по дела T-568/08 и T-573/08.

24 С определение на председателя на пети състав на Общия съд от 2 февруари 2010 г. настоящите дела са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

25 С писмо от 8 март 2010 г. Canal + уведомява Общия съд, че няма да участва в съдебното заседание на 10 март 2010 г.

26 По дело Т-568/08 М6, подпомагано — с изключение на исканията относно съдебните разноски — от Canal +, моли Общия съд:

— да приеме жалбата за допустима и основателна,

— да отмени обжалваното решение,

— да разпореди започването на официална процедура по разследване на помощта,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

27 По дело Т-573/08 TF1, подпомагано — с изключение на исканията относно съдебните разноски — от Canal +, моли Общия съд:

— да приеме жалбата за допустима и основателна,

— да отмени обжалваното решение,

— да разпореди започването на официална процедура по разследване на помощта,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

28 По дела T-568/08 и T-573/08 Комисията, подпомагана от Френската република и от France Télévisions, моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като частично недопустима и частично неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

29 В съдебното заседание на 10 март 2010 г. жалбоподателите оттеглят третото си искане за разпореждане на официална процедура по разследване на помощта, като това е отразено в протокола от съдебното заседание.

**От правна страна**

30 M6 изтъква три правни основания за отмяна, изведени, на първо място, от нарушение на неговите процесуални права, на второ място, от недостатъчната информираност на Комисията, и на трето място, от нарушаването на задължението за мотивиране. TF1 посочва две правни основания за отмяна, изведени, на първо място, от нарушение на задължението за започване на официална процедура по разследване при наличието на сериозни затруднения, и на второ място, от нарушение на задължението за мотивиране.

31 По отношение на първото правно основание за отмяна на M6, чиято допустимост се оспорва от Комисията с оглед на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, следва да се приеме, че то е допустимо. Всъщност това правно основание за отмяна на M6 следва да се разгледа във връзка с второто правно основание за отмяна на този жалбоподател, с което се цели по същество, както и с първото правно основание за отмяна на TF1, отмяната на обжалваното решение с мотива, че са налице сериозни затруднения, които изискват започването на официална процедура по разследване.

32 При тези обстоятелства разглеждането на настоящите жалби следва да започне с разглеждането на първото и второто правно основание за отмяна на M6, взети заедно, и на първото правно основание за отмяна на TF1.

*По първото и второто правно основание за отмяна на M6, взети заедно, и по първото правно основание за отмяна на TF1, изведени по същество от нарушението на задължението за започване на официална процедура по разследване при наличието на сериозни затруднения*

Доводи на страните

33 Жалбоподателите, подпомагани от Canal +, твърдят, че обжалваното решение съдържа някои неточности и неясноти, които показват, че Комисията не е била достатъчно информирана и не е разгледала в достатъчна степен конкретните икономически и правни обстоятелства, водещи до загубата на приходи от рекламна дейност за France Télévisions. Следователно Комисията не била в състояние да установи наличието на сериозни затруднения, които изисквали започването на официална процедура по разследване.

34 Сред неточностите и неяснотите, на първо място, била преценката на Комисията, според която „съобщението на 8 януари 2008 г. и потвърждението за премахване на рекламите след определен период оказват непосредствено влияние върху финансите на France Télévisions“ (параграф 9 от обжалваното решение), въпреки че новите общи условия за продажби на France Télévisions — чието приемане представлявало стратегическа грешка на този оператор — предизвикали загубата на приходи от рекламна дейност за France Télévisions. TF1 прибавя като друга причина за понижаването на приходите от рекламна дейност на France Télévisions условията на пазара за продажба на рекламно пространство във Франция, съществуващи още преди съобщението на президента от 8 януари 2008 г. и които били известни на Комисията.

35 Като се вземе предвид тази погрешна преценка на Комисията относно причината за понижаването на приходите от рекламна дейност на France Télévisions, Комисията не е била в състояние да установи, че това понижаване в действителност се дължи на грешка на управляващите органи, свързана с внезапната промяна на търговската политика на France Télévisions, а ако беше установила това, тя можела да заключи, че спорното предоставяне на капитал в действителност прикрива оперативна помощ, целяща да освободи France Télévisions от разходите, които то обичайно би направило във връзка с текущото си управление или с обичайните си дейности, и която помощ можела да бъде разрешена единствено при изключителни обстоятелства.

36 На второ място, Комисията не можела с основание да твърди, без да извърши прецизен анализ на приходите и разходите в конкретния случай, че недостатъчните приходи от рекламна дейност „автоматично“ увеличават нетните разходи за обществената услуга (обжалваното решение, параграф 46). В това отношение се посочва параграф 49, последно изречение от Съобщението относно радиоразпръскването.

37 На трето място, твърдението на Комисията в параграф 4 от обжалваното решение, според което „като подобрява финансовото състояние на групата предоставянето на капитал би трябвало да помогне да се извършат инвестициите, необходими за изпълнението на задачата за обществена услуга, чието успешно осъществяване е затруднено според френските власти“ не било убедително, тъй като можело да се постави под съмнение фактът, че само загубата за първата половина на 2008 г. в размер на 37 % от придобитите от рекламна дейност ресурси на France Télévisions, представляващи 28 % от общите му ресурси, може да засегне финансовото състояние на това предприятие до такава степен, че да затрудни успешното осъществяване на обществената услуга през 2008 г.

38 На четвърто място, Комисията (параграф 9 от обжалваното решение) твърдяла, че конкурентите на France Télévisions „постепенно приспособява[ли] своите търговски оферти, за да привлекат рекламодателите, като предлага[ли] рекламни пространства и преференциални тарифи за 2009 г., при условие още от 2008 г. да им се възложи излъчването на част от рекламите, излъчвани от France

Télévisions“, докато при така описаните условия самите жалбоподатели въобще не изменили своите търговски оферти.

39 На пето място, Комисията не се опитала да получи информация относно крайното предназначение на предоставения капитал, за който е направено уведомление. Самата тя твърдяла, че не е запозната с това крайно предназначение, тъй като посочвала, че „новите ресурси, поставени на разположение на [France Télévisions] по принцип би трябвало да подобрят финансите на групата без формално да се включват към тях“. Впрочем такова поведение не съответствало на обичайното упражняване на контролните правомощия на Комисията. Тя не трябвало да се задоволява с твърденията на френското правителство и трябвало да провери дали предоставената помощ отговаря на изискванията на принципа на пропорционалност. Помощите в полза на рекламни кампании и проучвания на пазара, предназначени за пускането на пазара на стоки на предприятието, представлявали оперативни помощи.

40 В заключение, Комисията не разполагала с цялата необходима информация за правилното разглеждане на предоставянето на капитал, за което е направено уведомление, и не проверила достоверността на предоставената информация относно причините за загубите на France Télévisions от реклама, поради което тя пренебрегнала наличието на сериозни затруднения при преценката, които трябвало да доведат до започването на официална процедура по разследване.

41 Накрая обстоятелството, че преценката на помощта и на нейната съвместимост с общия пазар е продължила само три седмици, което било необичайно кратка продължителност, и че Комисията е осъществила само една среща с френските власти, събуждало опасения, че Комисията се е опитала да използва недостатъчната прозрачност на предварителното разглеждане, за да отхвърли или пренебрегне сериозните затруднения, които трябвало да обосноват започването на официалната процедура по разследване. Като не е потърсила становището на заинтересованите страни, Комисията не спазила принципа на състезателност.

42 Що се отнася до доводите на Комисията, според които установената в обжалваното решение степен на понижение на приходите и на увеличение на разходите за програмиране не е оспорена, TF1 отговаря, че такова оспорване не би било допустимо, тъй като то се отнасяло до преценката на съвместимостта с общия пазар на помощта, за която е направено уведомление, и щяло да излезе извън обхвата на неговата жалба, ограничена до защитата на неговите процесуални права. Преди всичко тази жалба не целяла да постави под въпрос преценките, извършени от Комисията в обжалваното решение, а да покаже, че данните, на които те се основават, са погрешни и приети без резерви и проверка и поради това разследването, извършено от Комисията, било недостатъчно и непълно.

43 Комисията, подкрепяна от Френската република и от France Télévisions, оспорва доводите на жалбоподателите.

44 Най-напред, що се отнася до доводите на жалбоподателите, според които обжалваното решение почива на фактически неточности и недостатъчна информация, Комисията посочва, че подобни доводи могат да бъдат приети единствено ако обжалваното решение действително съдържа такива неточности или почива на такава недостатъчна информация, ако не можело Комисията да не е знаела за тези неточности или тази недостатъчна информация и накрая, ако те били определящи за нейната преценка за съвместимостта на помощта.

45 Що се отнася, на първо място, до твърдяната фактическа неточност в обжалваното решение относно причината за загубите на приходи от рекламна дейност на France Télévisions, не причината или причините за тези загуби, а техният мащаб, както и увеличението на допълнителните разходи за програмиране, били определящи за обосноваването на обжалваното решение.

46 Впрочем според Комисията нито мащабът на загубите на приходи от рекламна дейност, нито увеличението на допълнителните разходи за програмиране, направени от France Télévisions за 2008 г., се оспорват от жалбоподателите и не се твърди, че тя е трябвало да подложи на съмнение тези факти.

47 Фактите, върху които жалбоподателите съсредоточават своите критики, в действителност били второстепенни в структурата на доводите на Комисията, които в параграф 45 от обжалваното решение се основавали в по-голямата си част върху междинното заключение в параграф 10 от това решение, който въобще не бил оспорен от жалбоподателите. Освен това тези факти се разглеждали от жалбоподателите напълно изолирано, въпреки че били допълнени с други части от обжалваното решение.

48 Впрочем Комисията не твърдяла, че единствено съобщението от 8 януари 2008 г. обяснявало всички понижения на приходите от рекламна дейност, нито изключвала наличието на други причини за това понижаване. Впрочем не можело да се отрече, че това съобщение би могло да убеди рекламодателите да потърсят други оператори за излъчването на своите реклами. При условията на евентуалност Комисията добавя, че доводите на жалбоподателите не доказвали, че загубата на приходи от рекламна дейност се дължала предимно на причини, които не са свързани с това съобщение.

49 Накрая Комисията изтъква, че както показва направеното в обжалваното решение позоваване на Решенията от 10 декември 2003 г. и от 20 април 2005 г., противно на това, което твърди TF1, тя въобще не е пропуснала да прецени предоставените ѝ данни в техния контекст.

50 Доводът на жалбоподателите, според който е необходима пълна информация относно причините за загубите от рекламна дейност, тъй като не можело да се предоставя оперативна помощ за компенсиране на грешки при управлението на

рекламната дейност на France Télévisions, или пък че такива грешки трябвало да бъдат санкционирани, като не се предоставят публични средства като алтернатива на приходите от рекламна дейност, макар те да са необходими за обществената услуга, почивал на грешка при тълкуването на обжалваното решение и на Съобщението относно радиоразпръскването. Комисията посочва, че всъщност член 86, параграф 2 ЕО позволява компенсирането на оперативните разходи за предоставянето на обществената услуга и че Съобщението относно радиоразпръскването предвижда, че тя трябва да се увери в пропорционалността на публичното финансиране на тези разходи, като се избягва свръхкомпенсация, както е направила в случая. Съобщението относно радиоразпръскването не запазвало правото на държавни помощи само за добре управляваните предприятия. Дори когато нуждата от финансиране на обществената услуга била вследствие на грешка при управлението, тази нужда от финансиране можела да доведе до предоставянето на държавна помощ, стига да няма свръхкомпенсация на нетните разходи на обществената услуга и ако са спазени всички други условия, предвидени в Съобщението относно радиоразпръскването. Следователно Комисията нямала причина да счита, че информацията, с която разполагала, била недостатъчна за преценката на съвместимостта на помощта.

51 Що се отнася, на второ място, до довода, според който тя не можела, без да извърши прецизен анализ на приходите и разходите, в конкретния случай основателно да твърди, че недостигът на приходите от рекламна дейност „автоматично“ и пропорционално увеличавал нетните разходи за обществената услуга (обжалваното решение, параграф 46), Комисията посочва, че изменението на нетните печалби от търговските дейности на France Télévisions в краткосрочен план зависело пряко от изменението на неговите приходи от рекламна дейност, като не е имало никакви признаци, че разходите за неговите търговски дейности могат да варират значително във връзка с това, което предстояло през 2008 г., предмет на обжалваното решение. Ето защо било вярно, че понижаването на търговските приходи можело да доведе до понижаване в същата степен на нетните печалби от търговски дейности и до „автоматично“ повишаване на нетните разходи за дейностите по предоставяне на обществената услуга. Следователно, като извършила прогностична преценка, Комисията правилно определила тези разходи, без да се засяга преценката a posteriori, както било видно от параграф 49 от обжалваното решение.

52 Що се отнася, на трето място, до соченото като неточно изявление, че предоставянето на капитал било необходимо, за да може France Télévisions да извърши необходимите за изпълнението на задачата на обществената услуга инвестиции, чието успешно осъществяване било затруднено според френските власти, Комисията изтъква, че не е оспорено нито че предполагаемите загуби на приходи от рекламна дейност на France Télévisions през 2008 г. възлизали на около 5 % от неговия оборот, нито че France Télévisions е трябвало да направи по-големи разходи за програмиране поради премахването на рекламата.

53 Впрочем това понижаване на приходите и тези нови разходи за програмиране щели „автоматично“ да доведат до повишаване на нетните разходи за обществената услуга със сума, надвишаваща 300 милиона евро, следователно много по-висока от размера на предоставения капитал, за който е направено уведомление, ако се запазела тенденцията, наблюдавана през първите шест месеца на годината.

54 Това положение очевидно било проблемно, като се имало предвид, че Френската република поела ангажимент предоставянето на публични ресурси да не води до каквато и да било свръхкомпенсация на нетните разходи за обществената услуга, а по всичко личало, че France Télévisions не било в състояние, като използва единствено отпуснатите от държавата средства и без предоставянето на капитал, за което е направено уведомление, да се справи с повишаването на нетните си разходи за обществената услуга. При тези условия TF1 не можело да твърди, без каквото и да било основание, че подобно положение не можело да засегне финансовото състояние на France Télévisions до такава степен, че да затрудни успешното осъществяване на обществената услуга още през 2008 г.

55 Що се отнася, на четвърто място, до неточното според жалбоподателите твърдение, че конкурентите на France Télévisions постепенно щели да приспособят своите търговски оферти, за да привлекат рекламодателите, като предлагат преференциални условия за 2009 г., при условие още от 2008 г. да им се възложи излъчването на част от рекламите, излъчвани от France Télévisions, Комисията посочва, че е информирана за това поведение от консултантите на конкурентно

дружество по време на среща, проведена на 29 май 2008 г., преди уведомлението за плана за предоставяне на разглежданата помощ.

56 Това поведение, което било проява на „здрав разум“ и по отношение на което Комисията останала предпазлива, във всеки случай било използвано само за второстепенни и подчинени мотиви. Така твърденията относно мащаба на понижението на приходите от рекламна дейност продължавали да важат, дори при положение че не било напълно установено, че офертите на конкурентите на France Télévisions били приспособени, така че да придобият пазарните дялове на последното. Затова Комисията изтъква, че не е било необходимо тази информация да се подчинява на принципа на състезателност и че тъй като доводът на M6 по този въпрос не се отнася до съществен елемент от нейните разсъждения, не може да доведе до отмяна на обжалваното решение.

57 Що се отнася, на пето място, до довода, изведен от факта, че информацията относно предназначението на предоставения капитал, за който е направено уведомление, била недостатъчна и за която се твърди, че създавала опасност да се одобри оперативна помощ за дейности, които не попадат в обхвата на обществената услуга, Комисията изтъква, че не само размерът на този предоставен капитал (150 милиона евро) е явно много по-нисък от предвижданата загуба на приходи от рекламна дейност и от повишението на разходите за програмиране за 2008 г. (300 милиона евро), но освен това съгласно поетите от нея ангажименти Френската република е приела разпоредби, които да не позволяват предоставянето на публични ресурси да води до каквато и да била свръхкомпенсация на нетните разходи за обществената услуга. Накрая разглежданата помощ не била помощ в полза на рекламни кампании и проучвания на пазара, а помощ, предназначена да компенсира нетните разходи за обществената услуга.

58 Що се отнася след това до доводите на жалбоподателите, основани на продължителността на процедурата по предварителното разследване и свързаните с нея обстоятелства, Комисията изтъква, че кратката продължителност на тази

процедура сама по себе си не е показателна за наличието на сериозни затруднения, а по-скоро е признак за нормалното протичане на тази процедура, която е кратка по своето естество. Член 4, параграф 5 от Регламент № 659/1999 въобще не ѝ забранявал да се произнася в срок, по-кратък от два месеца.

59 Впрочем Комисията посочва, че била осведомена за предвижданите мерки още преди направеното на 11 юни 2008 г. уведомление, тъй като през първата половина на 2008 г. в пресата се обсъждали плановете на френското правителство и през май 2008 г. се осъществили неофициални контакти между френските власти и Комисията. Следователно тя добре познавала обстоятелствата, свързани с финансирането на France Télévisions, предвид нейните по-ранни решения относно финансирането на този обществен радио- и телевизионен оператор. Разглеждането на мярката на практика продължило повече от седем седмици, пет от които след уведомлението, което въобще не било необичайно. Накрая предвидената мярка била достатъчно проста и нейният анализ не можел да се определи като комплексен.

Преценка на Общия съд

60 Съгласно постоянната съдебна практика предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване придобива задължителен характер, когато Комисията изпитва сериозни затруднения да прецени дали дадена помощ е съвместима с общия пазар. Следователно, когато взема благоприятно за дадена помощ решение, Комисията може да се задоволи единствено с фазата на предварително разглеждане, посочена в член 88, параграф 3 ЕО, само ако след първоначално разглеждане е в състояние да се убеди, че тази помощ е съвместима с Договора. Ако обаче това първоначално разглеждане води Комисията до противоположното заключение или не ѝ позволява да преодолее всички затруднения, възникващи във връзка с преценката на съвместимостта на тази помощ с общия пазар, Комисията има задължението да се снабди с всички необходими становища и да открие за целта процедурата, предвидена в член 88,

параграф 2 ЕО (Решение на Съда от 20 март 1984 г. по дело Германия/Комисия, 84/82, Recueil, стр. 1451, точка 13, Решение на Съда от 19 май 1993 г. по дело Cook/Комисия, C-198/91, Recueil, стр. I-2487, точка 29, Решение на Съда от 15 юни 1993 г. по дело Matra/Комисия, C-225/91, Recueil, стр. I-3203, точка 33 и Решение на Съда от 2 април 2009 г. по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, C-431/07 P, Сборник, 2009 г., стр. I-2665, точка 61, вж. също Решение на Общия съд от 18 септември 1995 г. по дело SIDE/Комисия, T-49/93, Recueil, стр. II-2501, точка 58).

61 Понятието за сериозни затруднения има обективен характер. За да се установи дали съществуват подобни затруднения, трябва да се изследват по обективен начин както обстоятелствата при приемане на обжалвания акт, така и неговото съдържание, като се съпоставят мотивите на решението с данните, с които Комисията е разполагала към момента на произнасяне по съвместимостта на спорните помощи с общия пазар (Решение по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, точка 60 по-горе, точка 63 и Решение по дело SIDE/Комисия, точка 60 по-горе, точка 60). От това следва, че контролът за законосъобразност, който Общият съд упражнява относно наличието на сериозни затруднения, по своето естество надхвърля търсенето на явна грешка в преценката (Решение на Общия съд от 15 март 2001 г. по дело Prayon-Rupel/Комисия, T-73/98, Recueil, стр. II-867, точка 47, вж. в този смисъл Решение по дело Cook/Комисия, точка 60 по-горе, точки 31—38 и Решение по дело Matra/Комисия, точка 60 по-горе, точки 34—39, Решение на Общия съд по дело SIDE/Комисия, точка 60 по-горе, точки 60—75 и Решение на Общия съд от 15 септември 1998 г. по дело BP Chemicals/Комисия, T-11/95, Recueil, стр. II-3235, точки 164—200).

62 От друга страна, следва да се припомни, че ако държавна мярка за финансиране на обществената услуга представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, тази мярка може все пак да бъде призната за съвместима с общия пазар, ако отговаря на условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 86, параграф 2 ЕО.

63 Въз основа на критериите за пропорционалност на публичното финансиране за целите на обществените услуги в параграф 57 от Съобщението относно радиоразпръскването Комисията посочва, че „за да се удовлетвори [този критерий] е необходимо държавната помощ да не надвишава нетните разходи за задачата на [обществена] услуга, като се вземат предвид също така други преки и непреки приходи, произтичащи от задачата на [обществената] услуга“. Комисията добавя, че „[п]оради това нетната полза, която дейностите, които не са свързани с [обществената] услуга, извличат от дейността, свързана с [обществена] услуга, ще бъдат взети предвид при оценката на пропорционалността на помощта“.

64 В настоящия случай Комисията установява, че предоставянето на 150 милиона евро, за което Френската република е направила уведомление, не „може да надвиши измененията в нетните разходи по предоставянето на обществената услуга, дължащи се на изменените приходи от рекламна дейност за 2008 г. и на необходимостта от допълнително програмиране“ (параграф 47 от обжалваното решение).

65 Следва да се приеме за установено, че Комисията правилно е достигнала до това заключение и е установила, че не съществуват сериозни затруднения относно съвместимостта на разглежданата мярка с общия пазар на основание член 86, параграф 2 ЕО, които да обосноват започването на официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО.

66 Следва всъщност да се отбележи, че размерът на прехвърления капитал, който представлява спорната мярка, е много по-нисък от предвиждания общ размер на допълнителните нетни разходи, получен въз основа на съдържащите се в параграф 46 от обжалваното решение числа, заличени в публично достъпната версия на това решение.

67 Следователно, на първо място, следва да се приеме за установено, че в своите жалби жалбоподателите не правят каквото и да било оспорване на предвижданията размер на тези допълнителни нетни разходи и не правят искане Комисията да представи поверителна версия на обжалваното решение за целите на такова оспорване.

68 Жалбоподателите дори не оспорват факта — макар и произтичащ от публикуваната версия на обжалваното решение — че предвижданият размер на загубите от реклама за 2008 г. и на нуждата от допълнително програмиране надвишава поне 150 милиона евро.

69 В писмената си защита Комисията изрично изтъква липсата на оспорване от страна на жалбоподателите и посочва, че предвижданият размер на измененията на приходите от рекламна дейност и на нуждите от програмиране, получен въз основа на съдържащите се в параграф 46 от обжалваното решение числа, заличени в публично достъпната версия на това решение, възлиза на повече от 300 милиона евро.

70 В репликите си жалбоподателите въобще не оспорват този размер от 300 милиона евро.

71 Напротив, TF1 изрично признава тази липса на оспорване, като изтъква, че тъй като такова оспорване би поставило под въпрос съвместимостта на помощта, то би било недопустимо в рамките на жалба, целяща както в настоящия случай единствено защита на процесуални права (вж. точка 42 по-горе).

72 Следва обаче да се приеме за установено, че противно на поддържаното от TF1, предметът на настоящата жалба не би му попречил, ако беше пожелало да оспори предвидения от Комисията размер на допълнителните нетни разходи за

2008 г. Всъщност съгласно съдебната практика обстоятелството, че Общият съд не може при наличието на сериозни затруднения и предвид изключителната компетентност на Комисията за преценка на съвместимостта на държавните помощи с общия пазар да замества преценката на Комисията със своята собствена, изобщо не изключва правото на заинтересованите страни да повдигнат в подкрепа на жалба за отмяна, целяща защитата на техните процесуални права, доводи, които оспорват съвместимостта на помощта и които трябва в такъв случай да бъдат преценени от Общия съд с оглед на наличието на сериозни затруднения (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 13 януари 2004 г. по дело Thermenhotel Stoiser Franz и др./Комисия, T-158/99, Recueil, стр. II-1, точка 91, Решение на Общия съд от 4 юли 2007 г. по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, T-475/04, Сборник, стр. II-2097, точка 93, Решение на Общия съд от 20 септември 2007 г. по дело Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Комисия, T-375/03, непубликувано в Сборника, точка 67 и Решение на Общия съд от 12 февруари 2008 г. по дело BUPA и др./Комисия, T-289/03, Сборник, стр. II-81, точка 333).

73 Затова, противно на твърдяното от TF1, ако то беше пожелало да оспори размера на увеличението на нетните разходи за обществената услуга, изчислен от Комисията в обжалваното решение и изрично посочен в нейната защита, това оспорване щеше да бъде напълно допустимо.

74 Що се отнася до M6, то дори не отговаря в репликата си на направената в защитата на Комисията констатация относно липсата на оспорване от негова страна на размера на увеличението на нетните разходи за обществената услуга, изчислен от Комисията в обжалваното решение.

75 Едва в съдебното заседание M6 поддържа, че не е оспорило в своята жалба направеното от Комисията изчисление, тъй като просто не е било запознато с разглежданите суми, за които е разбрало едва по време на съдебното заседание. С други думи, тъй като обжалваното решение било публикувано без посочване на

тези суми, M6 не можело да направи оспорване, нито дори само да твърди, че Комисията трябвало да подложи на сериозно съмнение тези факти.

76 Общият съд обаче счита, че дори независимо от факта, че този късно представен довод е недопустим съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник, той при всички положения е неоснователен.

77 Всъщност не е имало никаква пречка за M6, ако както то твърди, е смятало да основе своята жалба за отмяна върху оспорване на размера на допълнителните нетни разходи, изчислени от Комисията в обжалваното решение, да направи това оспорване в своята жалба заедно — в случай че Комисията все още не му е предоставила поверителна версия на обжалваното решение — с искане за процесуално-организационни действия или за събиране на доказателства с цел представяне от страна на Комисията на такава поверителна версия. Освен това не е имало никакви пречки M6 най-малкото да поддържа, че понижаването на приходите от рекламна дейност и повишаването на разходите за програмиране са били в размер, по-малък от предоставената като капитал сума от 150 милиона евро, за която е направено уведомление, или че поне трябва да съществуват сериозни съмнения в това отношение.

78 Впрочем в писменото си становище M6 също както TF1 не прави такова оспорване, нито такова искане.

79 Следователно в съдебното заседание M6 погрешно се опитва да обясни липсата на оспорване от негова страна на предвижданото увеличение на нетните разходи за обществената услуга с обстоятелства, които въобще не оправдават тази липса и които — ако то беше пожелало — е можело да избегне.

80 От посоченото по-горе следва, че нито TF1, нито M6 оспорват в своите жалби предвиждания размер на допълнителните нетни разходи за обществената услуга през 2008 г., въпреки че ако те бяха поискали, никакви правни или фактически обстоятелства не са ги лишавали от възможността да го направят.

81 Освен посочените по-горе достатъчни съображения Общият съд може само да посочи, че още преди подаването на жалбите си жалбоподателите са разполагали с информация, която ги е убедила в мащабите на понижението на приходите от рекламна дейност на France Télévisions през 2008 г. Това обстоятелство е достатъчно, за да обясни защо жалбоподателите не са опитали да оспорят увеличението на нетните разходи за обществената услуга, изчислено от Комисията в обжалваното решение, а са насочили критиките си към други елементи на това решение.

82 Така още по времето на настъпване на фактите е било общоизвестно, че е налице много значително понижение на приходите от рекламна дейност на France Télévisions през 2008 г. Статиите, публикувани в пресата през този период и приложени от M6 и TF1 към техните жалби, също дават информация за твърде значителен спад на приходите от рекламна дейност на France Télévisions.

83 Също така, когато M6 и TF1 подават своите жалби през декември 2008 г., те разполагат освен с тази информация в пресата и с други данни, подчертаващи мащабите на понижението на приходите от рекламна дейност.

84 От доклад, изготвен през 2008 г. от консултантска фирма по искане на сдружение на частните телевизионни оператори — основано от M6, Canal + и TF1 — и приложен от TF1 към неговата жалба, се установявало, че за цялата първа половина на 2008 г. инвестициите в реклами по France Télévisions са спаднали с 37 %.

85 Впрочем M6 и TF1, както и Canal + съобщават в своите писмени становища за това понижение с 37 % на приходите от рекламна дейност на France Télévisions през първата половина на 2008 г., което фигурира в доклада, посочен в предходната точка.

86 Освен това в същия доклад се посочва, че размерът на годишните приходи от рекламна дейност на France 2, France 3 и France 5, който през 2007 г. възлиза на 638 милиона евро, без да се включват местните излъчвания на тези канали, трябвало да спадне до 510 милиона евро през 2008 г., тоест с 20 % за една година (128 милиона евро).

87 Каквито и да са съображенията относно информацията, с която жалбоподателите разполагат при подаването на жалбите си, това не променя факта, че както това е установено в заключение в точка 80 по-горе, няма никакво конкретно оспорване на размера на увеличението на разходите за обществената услуга за 2008 г. (300 милиона евро) от страна на жалбоподателите, без това да е надлежно обосновано.

88 На второ място, когато излагат доводите си относно недостатъчната информация, с която Комисията разполагала и недостатъчното разследване, което направила, жалбоподателите погрешно твърдят (вж. точка 36 по-горе), че Комисията не можела да твърди в параграф 46 от обжалваното решение, без да извърши прецизен анализ на приходите и разходите в конкретния случай, че недостигът на приходи от рекламна дейност „автоматично“ увеличава нетните разходи за обществената услуга. В подкрепа на това твърдение за нарушение е посочен параграф 49, последно изречение от Съобщението относно радиоразпръскването.

89 Параграф 49, последно изречение от Съобщението относно радиоразпръскването гласи, че „[с]амо на основата на подходящо разпределение на разходите и приходите може да се определи дали публичното финансиране в действителност е ограничено до нетните разходи по задачата на [обществената] услуга и

поради това е приемливо съгласно член 86, параграф 2 [ЕО]“. Това изречение подчертава необходимостта при определянето на нетните разходи за обществената услуга да се внимава да не се включват като разходи за обществената услуга разходите, които не са свързани с посочената услуга, както и да не се пропусне да се приспаднат от брутните разходи за обществената услуга приходите, постъпили пряко или непряко от тази услуга.

90 Когато в параграф 46 от обжалваното решение Комисията установява, че „[н]амаляването на приходите от рекламна дейност с […] милиона евро може да намали със същата сума нетните печалби от търговските дейности“, тя изразява кратко, но ясно позицията, че предвиждането понижение на приходите от рекламна дейност през 2008 г. няма да бъде придружено от каквото и да било понижение на свързаните с нея търговски разходи до степен, която да попречи да се установи пропорционална зависимост между понижението на посочените приходи и понижението на нетните печалби от търговските дейности и следователно между понижението на приходите и увеличението на нетните разходи за обществената услуга.

91 Следователно, противно на това, което жалбоподателите внушават в твърдението за нарушение, с позоваването на параграф 49 от Съобщението относно радиоразпръскването, Комисията не е квалифицирала разходите, направени за получаване на приходи от рекламна дейност, като разходи за обществената услуга, нито е счела, че приходите от продажбата на рекламните пространства на France Télévisions не са свързани с обществената услуга.

92 Освен това, макар Комисията да не е указала в посочения параграф 46 от обжалваното решение данните, в резултат на които тя е приела своята позиция, също така е вярно, че от друга страна, тези данни фигурират в обжалваното решение и че от тях се установява, че Комисията е имала основание да приеме, че не е било разумно да се очаква каквото и да било значително понижение на търговските разходи през 2008 г.

93 Така, след като посочва, че „групата [France Télévisions] е постигала положителни нетни резултати всяка година между 2003 г. и 2007 г.“ (параграф 8 от обжалваното решение), Комисията установява по същество рязък спад на нетните приходи от търговски дейности още от началото на 2008 г. Така Комисията установява, че понижението на приходите от рекламна дейност „е влошило финансовото състояние, чиято структура станала отрицателна през 2008 г.“ (параграф 10 от обжалваното решение). Тя посочва, че ако това понижаване „продължи през цялата 2008 г., France Télévisions, както и френските власти, предвиждат, че това ще доведе […] до отрицателен нетен резултат […] през 2008 г.“ (параграф 10 от обжалваното решение). Освен това Комисията установява, че предоставянето на капитал, за което е направено уведомление, цели да компенсира намаляването на приходите от рекламна дейност, което е „внезапно и непредвидено, както показва проектобюджетът на France Télévisions за 2008 г., основан на предвиждания, които въобще не вземат предвид подобно намаляване“ (параграф 21 от обжалваното решение).

94 От тези констатации, направени от Комисията през юли 2008 г. въз основа на наличните към тази дата данни, се установява, че понижението на приходите от рекламна дейност, претърпяно от France Télévisions от началото на годината не е придружено от каквото и да било значително понижение на търговските разходи, свързани с рекламната дейност на France Télévisions, и че не е било реалистично да се предвиди, че през втората половина на 2008 г. ще се осъществят значителни икономии от разходи за търговската експлоатация на рекламното пространство.

95 С други думи от данните, съдържащи се в обжалваното решение, следва достатъчно ясно, че Комисията основателно е счела, че по отношение на 2008 г., единствената за която е предвидено предоставянето на капитал, за което е направено уведомление, не е можело разумно да се предвидят каквито и да било значителни икономии от търговските разходи, което да попречи на извода за наличието на пропорционална зависимост между понижението на приходите от търговски дейности и понижението на нетните печалби.

96 Следователно доводът, че Комисията не е могла да твърди, както е направила в обжалваното решение, че недостигът на приходи от рекламна дейност през 2008 г. „автоматично“ увеличавал нетните разходи за обществената услуга, не е обоснован.

97 Впрочем Общият съд посочва, че нито M6, нито TF1 или Canal +, предприятия, които макар и запознати — в качеството им на търговски радио- и телевизионни оператори — с механизмите и системите за търговската експлоатация на телевизионното рекламно пространство, поддържат, че е било конкретно предвидимо значително намаляване на търговските разходи на France Télévisions през 2008 г., което да не позволи да се установи такава пропорционална зависимост между понижението на приходите от търговски дейности и понижението на нетните търговски печалби.

98 В заключение не само че не е оспорен размерът на увеличението на нетните разходи за обществената услуга за 2008 г. (300 милиона евро), определен от Комисията в обжалваното решение (вж. точки 67—87 по-горе), но също така този размер действително не е сериозно поставен под въпрос при разглеждането на твърдението за нарушение на жалбоподателите относно възприетата от Комисията пропорционална зависимост между понижението на приходите от търговски дейности на France Télévisions и понижението на нетните търговски печалби (вж. точки 88—97 по-горе).

99 Предвид всички изложени по-горе съображения относно липсата на оспорване или на поставяне под въпрос на повишаването на нетните разходи за обществената услуга,оценено на 300 милиона евро следва да се приеме за установено, че с оглед на размера на предоставения капитал, за който е направено уведомление (150 милиона евро), Комисията не е можела да има каквито и да било съмнения относно спазването на критерия за пропорционалност.

100 Този извод не се поставя под въпрос от другите доводи на жалбоподателите.

101 Що се отнася до твърдението на TF1 (вж. точка 37 по-горе), че може да се постави под съмнение фактът, че само загубата за първата половина на 2008 г. на 37 % от ресурсите на France Télévisions, придобити от рекламна дейност, които формират 28 % от общите му ресурси, може да засегне финансовото състояние на това предприятие до такава степен, че да затрудни успешното осъществяване на обществената услуга през 2008 г., това твърдение не само че не е доказано, но също така не отчита обстоятелството, напомнено в точка 99 по-горе, относно разликата между предвиждания и неоспорен размер на повишаването на нетните разходи за обществената услуга за 2008 г., от една страна, и размера на предоставения капитал, за който е направено уведомление, от друга страна.

102 Що се отнася до твърденията на жалбоподателите (вж. точки 34 и 38 по-горе), че обжалваното решение съдържало неточности, първо, доколкото понижението на приходите от рекламна дейност за първата половина на 2008 г. е предизвикано не толкова от съобщението от 8 януари 2008 г., колкото от условията на рекламния пазар или пък от погрешната търговска стратегия на France Télévisions, и второ, доколкото не било установено, че конкурентите на France Télévisions са приспособили своята търговска политика по начина, описан от Комисията, дори тези твърдения да се приемат за обосновани, те не променят наличието на понижение на приходите от рекламна дейност през първата половина на 2008 г., на разумно предвидимо продължаване на тази тенденция през втората половина на 2008 г. и на необходимост от допълнително програмиране. Следователно тези твърдения въобще не поставят под въпрос повишаването на нетните разходи за обществената услуга през 2008 г., оценено от Комисията в обжалваното решение и неоспорено от жалбоподателите.

103 Следва да се отхвърли доводът на жалбоподателите (вж. точка 35 по-горе), че тъй като не признала, че понижението на приходите от рекламна дейност е главно в резултат на твърдяна грешка на France Télévisions при определянето на неговата търговска политика през 2008 г., Комисията не била в състояние да установи

наличието на сериозни затруднения, дължащи се на факта, че предоставянето на капитал в действителност прикрива оперативна помощ, целяща да освободи France Télévisions от разходите, които тя би направила при нормални условия във връзка с текущото си управление или с обичайните си дейности, и която помощ може да бъде разрешена единствено при изключителни обстоятелства.

104 Всъщност дейността на France Télévisions във връзка с продажбата на рекламно пространство представлява търговска дейност, която макар да се крепи на програмите на обществената услуга, излъчвани от France Télévisions в рамките на възложената му обществената услуга, все пак въобще не представлява дейност по предоставянето на обществената услуга. Съобщението относно радиоразпръскването посочва в това отношение, че „ако [обществените] радио- и телевизионни разпространители могат да упражняват търговски дейности като продажба на рекламно пространство, за да получават приходи, такива дейности не могат да се разглеждат като част от задачата на [обществената] услуга“ (параграф 36, последно изречение от Съобщението относно радиоразпръскването).

105 Упражняването на тази търговска дейност от обществения радио- и телевизионен разпространител е в резултат на избора, направен от съответната държава членка въз основа на признатата ѝ с Протокола от Амстердам компетентност в това отношение, да прибягва до продажба на рекламно пространство в обществените телевизионни канали, за да намали разходите на държавата за финансирането на обществената услуга за радиоразпръскване.

106 Впрочем предоставянето на капитал, за което Френската република прави уведомление и което е одобрено от Комисията, въобще не е предназначено за финансирането на тази търговска дейност за продажба на рекламно пространство. Затова, противно на твърдяното от M6, тази помощ не представлява оперативна помощ за извършването на тази дейност. Тя няма за цел финансирането на рекламни кампании за потенциални рекламодатели, на проучвания на пазара във връзка с търговската политика на France Télévisions или каквито и да било други разходи, свързани с търговската дейност на France Télévisions.

107 Напротив, тази помощ изрично и изключително е предназначена да покрие разходите за обществената услуга за радиоразпръскване, за която се ангажира този обществен радио- и телевизионен разпространител. Тези разходи, оценени от Комисията в размер на 300 милиона евро, който не е оспорен, са на първо място, частта от разходите за обществената услуга на France Télévisions през 2008 г., които остават нефинансирани поради понижението на приходите от рекламна дейност за тази година, и на второ място, разходите за допълнително програмиране, възникнали през 2008 г. поради предстоящото премахване на телевизионните реклами по France Télévisions.

108 Обстоятелството, че част от тези разходи, които остават за сметка на държавата през 2008 г., е резултат на понижени приходи от рекламна дейност, не променя факта, че безспорно става въпрос за разходи за обществената услуга, направени за нуждите на тази услуга. Като се има предвид естеството на тези разходи, да се попречи на съответната държава членка да осигури финансирането им, би означавало тя да бъде лишена от компетентността, призната по силата на член 16 ЕО и на Протокола от Амстердам на държавите членки при определянето и финансирането на обществената услуга за радиоразпръскване.

109 Следователно позицията на жалбоподателите да се иска твърдяната по-слаба икономическа ефективност на обществен радио- и телевизионен разпространител, предоставящ обществената услуга, при упражняването на търговска дейност за продажба на рекламно пространство да се санкционира с недостатъчно финансиране — което е несъвместимо с „изпълнението на задачата на обществената услуга така, както е възложена, определена и организирана от всяка държава членка“ (вж. Протокола от Амстердам) — на нетните разходи за обществената услуга, пряко противоречи на разпоредбите на Договора, и по-специално на Протокола от Амстердам.

110 Следва да се отбележи, че положението би било напълно различно, ако жалбоподателите бяха представили доказателства, че са били налице сериозни съмнения относно действителното предназначение на предоставения капитал, за който е направено уведомление, и по-специално ако е имало основание за опасения, че този предоставен капитал няма да бъде използван за предвидената цел, а ще финансира търговската дейност на France Télévisions.

111 Всъщност в такъв случай, както е посочено в Съобщението относно радиоразпръскването, „такава практика би посочила присъствието на "свръхкомпенсиране на задълженията на [обществената] услуга и във всеки случай би „засегнала условията на търговия и конкуренция в Общността до степен, която би противоречала на общия интерес, и по този начин би нарушила Протокола [от Амстердам]" (параграф 58 in fine от Съобщението относно радиоразпръскването).

112 Тогава нямаше да е възможно Комисията да вземе решение, както в настоящия случай, да не повдига възражения съгласно член 4, параграф 3 от Регламент № 659/1999. Комисията щеше да бъде длъжна да започне официалната процедура по разследване.

113 Всъщност не е доказано, че Комисията е следвало да има такива съмнения. Твърди се най-много, че тя не е направила необходимото, за да разбере какво е крайното предназначение на предоставения капитал, за който е направено уведомление (вж. точка 39 по-горе), което се твърди, че се съдържало в изявлението ѝ, че предоставеният капитал, за който е направено уведомление, ще „подобри финансите на групата без формално да се прибавя към тях" (параграф 11 от обжалваното решение).

114 Следва обаче да се посочи, че от обжалваното решение ясно личи, че независимо от конкретните условия за включването на предоставения капитал, за който е направено уведомление, в сметките на France Télévisions за това предоставяне на средства, извършено под формата на увеличаване на капитала на France Télévisions, Френската република е направила уведомление, че ще бъде и то е трябвало да бъде използвано от този обществен радио- и телевизионен разпространител единствено за изключителните цели на обществената услуга.

115 Така Комисията изрично напомня за задълженията, поети от Френската република в производството, довело до приемането на Решението от 20 април 2005 г., и възпроизведени в нейните законови и подзаконови разпоредби, за да се избегне всякаква свръхкомпенсация на нетните разходи за обществената услуга (параграф 48 от обжалваното решение). Комисията е взела предвид факта, че френските власти са потвърдили, че тези разпоредби ще бъдат приложени в настоящия случай и че те са поели ангажимента да ги приложат с оглед на предназначаването на предоставения капитал за разходи, произтичащи от задължението на France Télévisions за обществена услуга (параграф 49 от обжалваното решение).

116 Накрая Комисията изрично решава, че в срок от три месеца след приключването на отчетите за финансовата 2008 г. Френската република трябва да ѝ представи доклад за действителното използване на предоставения капитал, за който е направено уведомление, за финансирането на задълженията за обществената услуга на France Télévisions (точка 49 и изложението в дял „5. Решение“, втора алинея от обжалваното решение).

117 При тези обстоятелства и с оглед на взетите от Комисията предохранителни мерки по отношение както на конкретното използване на предоставения капитал, така на последващия контрол върху това използване, при приемането на обжалваното решение Комисията не е имала никаква причина да се страхува, че така предоставеният капитал — чийто размер впрочем е много по-нисък от изчисления размер на допълнителните нетни разходи, които следва да се компенсират — ще бъде използван за цели, различни от финансирането на обществената услуга за радиоразпръскване.

118 В заключение жалбоподателите погрешно се противопоставят на разглежданото предоставяне на капитал, като се основават на твърдяната икономическа неефективност на France Télévisions при упражняването на търговска дейност, която не попада в обхвата на обществената услуга, макар че няма никакви причини, които да обосноват опасенията за кръстосано субсидиране на тази търговска дейност с предоставения капитал.

119 С оглед на предходните съображения също така следва да се отхвърли позоваването, извършено от M6, на Решение на Общия съд от 16 март 2004 г. по дело Danske Busvognmænd/Комисия (T-157/01, Recueil, стр. II-917, по-нататък „Решение по дело Danske“), което наред с други мерки се отнася и до помощ под формата на предоставяне на капитал на транспортно дружество, с което са сключени договори за обществената услуга по смисъла на член 1, параграф 4 и на член 14 от Регламент (ЕИО) № 1191/69 на Съвета от 26 юни 1969 година относно действията на държавите членки по задължения, присъщи на концепцията за обществена услуга в железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт (ОВ L 156, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 1, стр. 25), изменен.

120 Всъщност, докато в настоящия случай предоставянето на капитал в размер на 150 милиона евро, за което Френската република прави уведомление, цели специално и изключително компенсацията на разходите за обществената услуга (впрочем в размер много по-висок от размера на предоставения капитал), в случая, по който е постановено Решение по дело Danske, точка 119 по-горе, спорната помощ се прибавя към договореното възнаграждение, което разглежданото предприятие е приело свободно за изпълнението на спечелени от него договори за обществена услуга, които е сключило с датските възлагащи органи (Решение по дело Danske, точка 119 по-горе, точка 88). С други думи помощта, разглеждана по делото Danske, точка 119 по-горе, води до свръхкомпенсация в контекста на създадената с изменения Регламент № 1191/69 договорна система.

121 Освен това, докато в настоящия случай предвид предохранителните мерки и обезпеченията, предвидени в обжалваното решение, Комисията може с основание да изключи всяка опасност от използване на финансовата помощ за кръстосано субсидиране на търговската дейност на France Télévisions, то по делото Danske, точка 119 по-горе, спорната помощ финансирала търговската дейност на разглежданото транспортно предприятие. Всъщност тази помощ целяла именно да позволи на това предприятие да продължи своята търговска дейност въпреки дефицита, предизвикан от договорите за обществена услуга, по които то било страна и за които било предпочетено пред своите конкуренти, поради това че е приело неизгодни за него тарифни условия (вж. в това отношение Решение по дело Danske, точка 119 по-горе, точки 80, 87 и 88).

122 По този начин и за разлика от финансовата помощ в настоящия случай, която цели единствено да компенсира нетните разходи за обществената услуга от радиоразпръскването, като се изключва каквото и да било ползване за търговски цели, и следователно не засяга конкуренцията и търговията на пазара за продажбите на телевизионно рекламно пространство в степен, която противоречи на общия интерес, помощта, разглеждана по делото Danske, точка 119 по-горе, засягала пряко конкуренцията на транспортния пазар.

123 Накрая следва да се напомни, че транспортната дейност не може да се сравнява с дейността по обществено радиоразпръскване. Всъщност, ако транспортната дейност сама по себе си безспорно е икономическа и конкурентна дейност и обществената услуга за транспорт е услуга от общ икономически интерес (по-нататък „УОИИ"), то що се отнася до обществеността радиоразпръскване, квалификацията като УОИИ, а не като нестопанска услуга от общ интерес, се обяснява повече с последиците, които обществената услуга за радиоразпръскване има de facto върху сектора за радиоразпръскване, който впрочем е конкурентен и пазарен, отколкото с твърдяно пазарно измерение на обществената услуга за радиоразпръскване (Решение на Общия съд от 26 юни 2008 г., SIC/Комисия, T-442/03, Сборник, стр. II-1161, точка 153).

124 Всъщност, както става ясно от Протокола от Амстердам, обществената услуга за радиоразпръскване е „пряко свързана с демократичните, социалните и културните потребности на всяко общество". В същия смисъл резолюцията на Съвета и на държавите членки от 25 януари 1999 г. относно обществената услуга за радиоразпръскване (ОВ C 30, стр. 1) посочва, че тази обществена услуга, „с оглед на културните, социалните и демократичните функции, които изпълнява за общото благо, има жизненоважно значение за осигуряване на демокрацията, плурализма, социалното сближаване и културното и езиково разнообразие" [неофициален превод] (съображение Б от резолюцията) (Решение по дело SIC/Комисия, точка 123 по-горе, точка 153).

125 Тези съображения обясняват и обосновават факта, че с Протокола от Амстердам държавите членки се договарят, че „[р]азпоредбите на Договора [за ЕО] не

накърняват компетентността на държавите членки да финансират обществената услуга за радиоразпръскване, доколкото такова финансиране се предоставя на структурите за радиоразпръскване за изпълнение на задачата на обществената услуга така, както е възложена, определена и организирана от всяка държава членка и доколкото това финансиране не засяга условията за търговия и конкуренцията в Общността до степен, която би противоречала на общия интерес, като се държи сметка за това как се изпълнява задачата на тази обществена услуга".

126 Впрочем в настоящия случай въобще не е установено, че Комисията е трябвало да има съмнения относно целта и последиците от разглежданата финансова помощ. Въобще не предизвиква съмнение фактът, че помощта е предоставена на France Télévisions единствено за целите на „изпълнение[то] на задачата на обществената услуга така, както е възложена, определена и организирана от [Френската република]". Освен това предвид взетите с обжалваното решение предохранителни мерки за избягване на всякакво кръстосано субсидиране нямало никакво съмнение, че това финансиране не можело да „[измени] условията за търговия и конкуренцията в Общността до степен, която би противоречала на общия интерес".

127 По-нататък, що се отнася до позоваването, което M6 прави в съдебното заседание, на точка 249 от Решение по дело BUPA и др./Комисия, точка 72 по-горе, която се отнася до последното от четирите условия, установени в точки 88—93 от Решение на Съда от 24 юли 2003 г. по дело Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Recueil, стр. I-7747, наричано по-нататък „Решение по дело Altmark", а посочените условия са наричани по-нататък „условията по дело Altmark"), следва да се посочи, както е направила Комисията, че M6 греши, като прави това позоваване.

128 Всъщност това позоваване, направено от M6, за да покаже, че прилагането на дерогацията, предвидена в член 86, параграф 2 ЕО, зависи от спазването на четвъртото условие по дело Altmark, почива на объркване на условията, които определят квалификацията като държавна помощ по смисъла на член 87,

параграф 1 ЕО, и тези, използвани за оценката на съвместимостта на помощта съгласно член 86, параграф 2 ЕО.

129 В това отношение следва да се напомни, че единствената цел на условията по дело Altmark е квалифицирането на разглежданата мярка като държавна помощ, за да се определи наличието на задължение за уведомяване на Комисията за тази мярка в случаите на нова помощ или за сътрудничество с тази институция в случаите на съществуваща помощ (Решение на Общия съд от 11 март 2009 г. по дело TF1/Комисия, T-354/05, Сборник, стр. II-471, точки 130 и 131, и Определение на Общия съд от 25 ноември 2009 г. по дело Andersen/Комисия, T-87/09, непубликувано в Сборника, точка 57).

130 Впрочем точка 249 от Решение по дело BUPA и др./Комисия, точка 72 по-горе, относно четвъртото условие по дело Altmark се вписва точно в преценката на Общия съд относно квалификацията на разглежданата мярка като държавна помощ (преценка, съдържаща се в точки 161—258 от Решение по дело BUPA и др./Комисия, точка 72 по-горе), а не в преценката на Общия съд относно прилагането на дерогацията, предвидена в член 86, параграф 2 ЕО (преценка, съдържаща се в точки 259—310 от Решение по дело BUPA и др./Комисия, посочено по-горе).

131 От посочените по-горе съображения следва, че направеното от M6 позоваване на Решение по дело BUPA и др./Комисия, точка 72 по-горе, почива на объркване на критерия по дело Altmark, който цели да се установи съществуването на държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, с критерия по член 86, параграф 2 ЕО, който позволява да се установи дали мярка, представляваща държавна помощ, може да се счита за съвместима с общия пазар (Решение по дело TF1/Комисия, точка 129 по-горе, точка 140).

132 Колкото до твърдението, което M6 прави по същество в съдебното заседание, че член 86, параграф 2 ЕО съдържа условие за икономическа ефективност при предоставянето на обществената услуга, следва да се посочи, на първо място, че това твърдение е лишено от предмет в конкретния случай, и на второ място, че при всички случаи то е неточно.

133 Що се отнася, на първо място, до липсата на предмет на това твърдение в настоящия случай, достатъчно е да се посочи, че икономическата ефективност на France Télévisions при предоставянето на УОИИ за радиоразпръскване не се поставя под въпрос, нито дори се споменава в разглежданите жалби. Всъщност въобще не се твърди, че France Télévisions би могло да изпълни своите задължения за обществена услуга с по-ниски разходи.

134 В разглежданите жалби се поставя под въпрос единствено икономическата ефективност на France Télévisions при осъществяването на търговска дейност — продажбата на рекламно телевизионно пространство — която макар и да допринася за финансирането на УОИИ за радиоразпръскване, въобще не попада в обхвата на УОИИ.

135 Следователно, дори ако се предположи, както твърдят жалбоподателите, че France Télévisions е било икономически неефективно в своята търговска дейност за продажба на рекламно пространство, което това дружество официално оспорва, това обстоятелство ни най-малко не може да лиши Френската република от нейната компетентност и право да гарантира финансирането на УОИИ за радиоразпръскване (вж. точки 104—109 по-горе), като се има предвид, че са приети достатъчно предохранителни мерки, които позволяват разумно да се изключи каквато и да било опасност от кръстосано субсидиране на търговската дейност (вж. точки 110—117 по-горе).

136 На второ място, що се отнася до въпроса дали член 86, параграф 2 ЕО съдържа условие за икономическа ефективност на доставчика на обществената услуга при предоставянето на тази услуга, следва да се посочи, че по смисъла на тази разпоредба за предприятията, натоварени с предоставянето на УОИИ, се прилагат правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не

препятства фактически или юридически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени, и при положение че развитието на търговията не се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Общността (Решение на Съда от 19 март 1991 г. по дело Франция/Комисия, C-202/88, Recueil, стр. I-1223, точка 11, Решение на Съда от 23 октомври 1997 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-157/94, Recueil, стр. I-5699, точка 28, Решение на Съда от 21 септември 1999 г. по дело Albany, C-67/96, Recueil, стр. I-5751, точка 102 и Решение на Съда от 17 май 2001 г. по дело TNT Traco, C-340/99, Recueil, стр. I-4109, точка 52).

137 Като позволява при определени условия дерогации от общите правила на Договора, член 86, параграф 2 ЕО цели да съвмести интереса на държавите членки от използването на някои предприятия, по-специално в публичния сектор, като инструмент за икономическа или социална политика и интереса на Общността от спазване на правилата за конкуренция и от запазване на единството на общия пазар (Решение по дело Франция/Комисия, точка 136 по-горе, точка 12, Решение по дело Комисия/Нидерландия, точка 136 по-горе, точка 39 и Решение по дело Albany, точка 136 по-горе, точка 103).

138 Следва също така да се напомни, че за да са изпълнени условията за прилагане на член 86, параграф 2 ЕО не е нужно да бъде застрашено финансовото равновесие или икономическата жизнеспособност на предприятието, на което е възложено управлението на услуга от общ икономически интерес. Достатъчно е при отсъствие на спорните права да не е възможно изпълнението на възложените на предприятието конкретни задачи, уточнени в наложените му задължения и ограничения, или запазването на тези права да е необходимо, за да се позволи на техния носител да осъществи задачите си от общ икономически интерес, които са му били възложени при икономически приемливи условия (Решение на Съда по дело Комисия/Нидерландия, точка 136 по-горе, точки 52 и 53, Решение на Съда по дело Albany, точка 136 по-горе, точка 107, Решение на Съда по дело TNT Traco, точка 136 по-горе, точка 54 и Решение на Съда от 15 ноември 2007 г. по дело International Mail Spain, C-162/06, Сборник, стр. I-9911, точка 35, вж. също в този смисъл Решение на Съда от 19 май 1993 г. по дело Corbeau, C-320/91, Recueil, стр. I-2533, точки 14—16).

139 Освен това при липсата — както в случая — на хармонизирана общностна правна уредба в тази област, Комисията не е оправомощена да се произнася относно

обхвата на задачите на обществената услуга, които общественият оператор е натоварен да изпълни, а именно относно размера на разходите, свързани с тази услуга, нито относно това доколко е подходящ направеният в това отношение от националните органи политически избор, нито относно икономическата ефективност на обществения оператор (вж. в това отношение заключение на генералния адвокат Tesauro във връзка с Решение по дело Corbeau, точка 138 по-горе, Recueil, стр. I-2548, точка 16 и заключение на генералния адвокат Tizzano във връзка с Решение на Съда от 22 ноември 2001 г. по дело Ferring, C-53/00, Recueil, стр. I-9067, I-9069, точка 51, Решение на Общия съд от 27 февруари 1997 г. по дело FFSA и др./Комисия, T-106/95, Recueil, стр. II-229, точка 108).

140 Следователно въпросът дали предприятие, натоварено с УОИИ за радиоразпръскване, би могло да изпълни своите задължения за обществена услуга с по-ниски разходи е без значение за преценката на съвместимостта на държавното финансиране на тази услуга с оглед на общностните норми в областта на държавните помощи. С преценката на пропорционалността на помощта член 86, параграф 2 ЕО цели да предотврати възможността операторът, натоварен с предоставянето на УОИИ, да се ползва от финансиране, което надхвърля нетните разходи за обществената услуга.

141 От изложените съображения следва, че в настоящия случай не само не се поставя под въпрос икономическата ефективност на France Télévisions при предоставянето на УОИИ за радиоразпръскване (вж. точки 133—135 по-горе), но тази икономическа ефективност при всички случаи е без значение за преценката на съвместимостта на финансирането с общия пазар по силата на член 86, параграф 2 ЕО.

142 Накрая, що се отнася до критиките на жалбоподателите, основани на продължителността на предварителното производство, и на факта, че Комисията е осъществила само един контакт с френските власти (вж. точка 41 по-горе), тези обстоятелства въобще не са признак за наличието на сериозни затруднения, а по-скоро отразяват, както изтъква Комисията, факта, че проверката за съвместимост с общия пазар на мярката, за която е направено уведомление, не предизвиква никакви особени затруднения в конкретния случай.

143 При липсата на сериозни затруднения при преценката на съвместимостта на помощта с общия пазар няма разпоредба от Договора или от друг правен акт, която да задължава Комисията да предприеме действия, различни от тези, които тя е извършила в рамките на процедурата по предварителното разследване по член 88, параграф 3 ЕО, нито по-специално да изслуша заинтересованите страни, което би трябвало да направи, ако беше започнала официална процедура по разследване съгласно член 88, параграф 2 ЕО (вж. в този смисъл Решение по дело Thermenhotel Stoiser Franz и др./Комисия, точка 72 по-горе, точка 90). Следователно жалбоподателите погрешно твърдят, че като не се е консултирала със заинтересованите страни, Комисията е нарушила принципа на състезателност.

144 Предвид всичко изложено по-горе, от което се установява, че с оглед на достатъчната информация, с която Комисията разполагала, преценката на мярката, за която е направено уведомление, не създавала никакви сериозни затруднения, следва да се отхвърлят настоящите правни основания.

*По третото правно основание на M6 и второто правно основание на TF1, изведени от нарушение на задължението за мотивиране*

Доводи на страните

145 TF1, подкрепяно от Canal +, твърди, че тъй като Комисията не е събрала необходимата информация и не е взела предвид вече наличната информация, мотивите на обжалваното решение при всички случаи са непълни.

146 Освен това мотивите на обжалваното решение относно заместването на търговските ресурси на France Télévisions с публични ресурси за всички загуби на приходи от реклама били неуместни и недостатъчни. Всъщност от по-ранните становища на Комисията следвало, че единствено нетните печалби, пряко или непряко свързани с изпълнението на обществената услуга, могат да се приспаднат от брутните разходи за обществената услуга (вж. параграф 57 от Съобщението относно радиоразпръскването и точка 123 от Решение 2004/339/ЕО на Комисията от 15 октомври 2003 г. относно мерките, приложени от Италия за RAI SpA (ОВ L 119, 2004 г., стр. 1, наричано по-нататък „Решение RAI“). Приходите от търговски дейности, които не са свързани с обществената услуга, следвало да се запазят за търговските дейности и не можели да се приспадат от брутните разходи за обществената услуга. Следователно твърдението, съгласно което намаляването на частните ресурси увеличава „автоматично и пропорционално“ нетните разходи по предоставянето на обществената услуга, не било съобразено с това разграничение.

147 В репликата си TF1 уточнява, че доколкото понятието за приходи от търговски дейности насочва към оборот, а не към нетната печалба след приспадане на търговските разходи, изглежда, че за разлика от предходните си позиции, с позицията си, припомнена в предходната точка, Комисията признавала, че в действителност спорното предоставяне на капитал може да компенсира не само увеличението на нетните разходи за обществената услуга, но също и търговски разходи.

148 Следователно обжалваното решение не било достатъчно мотивирано относно явната смяна на подхода на Комисията в сравнение с предходната ѝ практика, както и относно липсата на опасност от кръстосано субсидиране. Това нарушение на задължението за мотивиране било признак за сериозни затруднения.

149 От своя страна M6, подкрепяно от Canal +, изтъква, че обжалваното решение не съдържа никакво съображение, което може да установи правилността на твърдението, че „съобщението на 8 януари 2008 г. и потвърждението на премахването на рекламите след определен период [са] оказали непосредствено влияние

върху финансите на France Télévisions“. Освен описанието на „последиците от съобщението“ и резкия спад на приходите от рекламна дейност обжалваното решение не съдържало никакво икономическо обяснение на пряката причинно-следствена връзка между съобщението от 8 януари 2008 г. и лошите рекламни резултати на France Télévisions.

150 В същия смисъл съдържащото се в параграф 27 от обжалваното решение твърдение, че „предоставянето на капитал, [за което е направено уведомление,] изглежда […] по-скоро като компенсация за последиците от направеното от държавата регулатор съобщение за оттегляне от пазара на рекламите, отколкото като възможност за инвестиции, използвана от държавата акционер“, което било недоказано и далеч от реалността на пазара на рекламите във Франция, потвърждавало липсата в обжалваното решение на обстойна преценка на действителните причини за загубата на приходи от реклама за France Télévisions.

151 Що се отнася до твърдението, съдържащо се в параграф 9 от обжалваното решение, относно реакцията на конкурентите, които приспособили своите търговски оферти, за да привлекат рекламодателите, излъчващи реклами по France Télévisions, то не само било погрешно, но и необосновано, и свидетелствало за слабата информираност на Комисията и за повърхностния характер на нейния анализ.

152 Следователно Комисията не била изпълнила задължението си за мотивиране. Неизпълнението на това задължение свидетелствало за наличието на сериозни затруднения, поради които Комисията била длъжна да започне официална процедура по разследване.

153 Комисията, подкрепяна от Френската република и от France Télévisions, изтъква, че обжалваното решение е прието в края на фазата на предварителното разглеждане на държавните помощи, чиято единствена цел е да позволи на Комисията да си създаде първоначално впечатление за частичната или пълна съвместимост на съответната помощ, без да започва официалната процедура по разследване. Следователно според Комисията подобно решение, което е прието

в кратки срокове, трябва да съдържа единствено причините, поради които тя приема, че не са налице сериозни затруднения във връзка с преценката на съвместимостта на помощта с общия пазар. Такова решение изисква само накратко изложени мотиви.

154 Комисията твърди, че що се отнася до контекста на обжалваното решение, то е прието след две други благоприятни решения, с които тя установява, че инвестиционните субсидии и предоставянето на капитал на каналите на France Télévisions представляват помощи, съвместими с общия пазар. Макар предоставянето на капитал, разглеждано в настоящия случай, да се различавало от тези по-ранни мерки, то все пак се вписвало в общия контекст на публичното финансиране на France Télévisions, разглеждано в тези решения. Поради това Комисията посочва, че в настоящия случай тя напълно обосновано изложила по-кратки мотиви в сравнение с мотивите, които би представила, ако не бяха налице по-ранните решения.

155 При всички случаи обжалваното решение съдържало всички необходими елементи от разсъжденията на Комисията и напълно отговаряло на изискванията на член 253 ЕО.

156 Що се отнася до довода на TF1, че тъй като Комисията не е събрала необходимата информация и не е взела предвид вече наличната информация, мотивите на обжалваното решение при всички случаи били непълни, Комисията установява, че този довод обърква въпрос по същество с процесуалноправен въпрос. В обжалваното решение Комисията ясно изразила своите разсъждения, което не се оспорвало от TF1, тъй като то считало само, че тези разсъждения почивали на недостатъчна информация и не били убедителни. В случая обаче това бил въпрос по същество, а не въпрос на мотивиране, на който Комисията вече била отговорила в рамките на първото правно основание.

157 Що се отнася до довода, с който TF1 я упреква за това, че е счела, че всяка загуба на приходи от рекламна дейност (включително и на предполагаеми приходи, които не са свързани с обществената услуга) води до повишаване на нетните разходи за обществената услуга, при положение че единствено загубата на приходи от рекламна дейност, свързани с обществената услуга, можела да доведе до такова повишаване, Комисията изтъква, че очевидно наблюдаваното понижение е именно на приходите от търговски дейности, свързани с изпълнението на обществената услуга. Всъщност от обжалваното решение следвало, че разглежданата помощ цели да компенсира спада на приходите от рекламна дейност на France Télévisions (както и увеличението на разходите за обществената услуга). Тези приходи били резултат от излъчването на реклами в програмите на France Télévisions и тези програми били част от задачата на обществената услуга на France Télévisions, както ставало ясно от параграф 36 от обжалваното решение. Следователно обяснението, което се твърди, че липсвало, било очевидно и Комисията не виждала необходимост от допълнително мотивиране на обжалваното решение.

158 Що се отнася до твърдението за нарушение на TF1, изведено от факта, че Комисията смесила приходите от търговски дейности и нетните търговски печалби, поради което тя не взела достатъчно предохранителни мерки срещу опасността от кръстосано субсидиране и се отклонила от по-ранната си практика, Комисията твърди, че нищо не давало основание да се смята, че търговските разходи на France Télévisions можело да намалеят значително през 2008 г., и че дори в случай че France Télévisions освободяла част от персонала си, зает с търговските дейности, в краткосрочен план това би представлявало допълнителен разход. Фактът, че при приемането на обжалваното решение Комисията не е взела предвид евентуални бъдещи понижения на разходите за управление на рекламната дейност, не можел да се отрази на законосъобразността на обжалваното решение и не противоречал на подхода, следван от Комисията в нейните предходни решения.

159 Накрая следвало да се напомни, че нуждите от финансиране на France Télévisions за 2008 г. били породени едновременно от понижението на приходите от рекламна дейност, възлизащо на 150 милиона евро, и от повишаването на разходите за програмиране, възлизащи на повече от 145 милиона евро, тоест общо 300 милиона евро, докато предоставеният капитал, за който е направено уведомление, възлизал на 150 милиона евро. Следователно с оглед на тези приблизителни

стойности било предвидено да се компенсират само половината от нетните разходи за обществената услуга на France Télévisions. Предвид тези приблизителни стойности разходите, свързани с търговските дейности на France Télévisions, при всички случаи били ограничени и тяхното краткосрочно изменение било съвсем незначително.

160 Що се отнася до довода на M6, че Комисията не е преценила точно конкретните условия, довели до загубата на приходи от рекламна дейност на France Télévisions, Комисията твърди, че за целите на обжалваното решение не е съществено да се търсят точните причини за тези загуби.

161 Що се отнася до мотивите в параграф 9 от обжалваното решение относно причините за понижението на приходите от рекламна дейност на France Télévisions, оспорваните от M6 данни били второстепенни в структурата на обжалваното решение.

162 Що се отнася до критиката на M6 на мотивите в параграф 27 от обжалваното решение относно критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика, Комисията посочва, че тя се пита какъв е точният смисъл на тази критика и твърди, че тази точка от обжалваното решение съдържа само доводи, произтичащи от здравия разум, за които M6 по никакъв начин не доказва, че са погрешни.

Преценка на Общия съд

163 Следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика мотивите, които се изискват от член 253 ЕО, трябва да са съобразени с естеството на съответния

акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички значими фактически и правни обстоятелства, доколкото спазването на изискванията на член 253 ЕО при мотивирането на даден акт трябва да се преценява не само от гледна точка на неговото съдържание, но също и на контекста му, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя (вж. Решение на Съда от 22 март 2001 г. по дело Франция/Комисия, C-17/99, Recueil, стр. I-2481, точки 35 и 36 и Решение на Съда от 22 декември 2008 г. по дело Regie Networks, C-333/07, Сборник, стр. I-10807, точка 63, Решение на Общия съд от 22 октомври 1996 г. по дело Skibsvaerftsforeningen и др./Комисия, T-266/94, Recueil, стр. II-1399, точка 230).

164 Що се отнася до довода на TF1 (вж. точка 145 по-горе), според който мотивите на обжалваното решение при всички случаи са непълни, тъй като Комисията не е събрала необходимата информация и не е взела предвид вече наличната информация, този довод следва да се отхвърли, тъй като в действителност той не се различава от критиките по същество, в които се твърди, че Комисията не е достатъчно информирана и не прави достатъчно задълбочен анализ, които вече са отхвърлени в рамките на разглеждането на предходните правни основания за отмяна.

165 Що се отнася до довода на TF1 (вж. точки 146 и 147 по-горе), според който Комисията, без да се мотивира, се отклонява от предходната си практика, като приема заместването на търговските ресурси с публични ресурси за всички загуби на приходи от реклама на France Télévisions, следва да се припомни, че спазването на критерия за пропорционалност изисква „държавната помощ да не надвишава нетните разходи по задачата на [обществената] услуга, като се вземат предвид също така други преки и непреки приходи, произтичащи от задачата на [обществената] услуга“ (параграф 57 от Съобщението относно радиоразпръскването), като Комисията добавя, че „[п]оради това нетната [печалба],

която дейностите, които не са свързани с [обществена] услуга, извличат от дейността, свързана с [обществена] услуга ще бъдат взети предвид при оценката на пропорционалността на помощта“ (параграф 57 от посоченото съобщение).

166 В същия смисъл в Решение по дело RAI Комисията посочва, че „[к]омпенсация се допуска единствено за нетните разходи, свързани с функцията на обществената услуга“, че „[т]ова означава, че следва да се вземат предвид преките и непреки приходи, произтичащи от обществената услуга“ и следователно, че „от […] общия размер на разходите за обществената услуга […], следва да се приспаднат например нетните приходи от рекламна дейност, получени при препредаването на програми, част от обществената услуга, както и нетните приходи, получени от предлагането на пазара на този вид програми“ (точка 123 от Решение по дело RAI). [неофициален превод]

167 Доколкото, на първо място, посоченият довод на TF1 се основава на становището, според което приходите от търговски дейности, които не са свързани с обществената услуга, не се приспадат от брутните разходи за обществената услуга, вследствие на което понижението на тези приходи от търговски дейности не може да доведе до увеличението на нетните разходи за обществената услуга (вж. точка 146 по-горе), е достатъчно да се отбележи, че понижението на приходите от търговски дейности, установено в настоящия случай, засяга приходите, свързани с обществената услуга, тъй като става въпрос за приходите, получени от продажбата на рекламно пространство, включено в програмите на обществената услуга, излъчвани от France Télévisions. Следователно Комисията въобще не се отклонява от по-ранната си практика, като счита, че понижаването на приходите от рекламна дейност на France Télévisions води до увеличаване на нетните разходи за обществената услуга.

168 Доколкото, на второ място, с посочения довод, както той е формулиран в репликата (вж. точка 147 по-горе), TF1 упреква Комисията за това, че обърква понятията за приходи от търговски дейности и за нетни печалби и че следователно, като се отклонява от предходната си практика и без обяснение признава, че предоставянето на капитал, за което е направено уведомление, може да компенсира търговските разходи, вече беше установено (вж. точки 90 и 91 по-горе), че Комисията не обърква посочените понятия, а по същество счита,

че понижението на приходите от търговски дейности през 2008 г. няма да бъде придружено от каквито и да било изменения на търговските разходи в степен, която да попречи да се установи пропорционална зависимост между понижението на посочените приходи и понижението на нетните печалби и следователно между понижението на приходите и увеличението на нетните разходи за обществената услуга. Като се има предвид тази преценка, Комисията не се е отклонила от предходната си практика.

169 От посочените по-горе съображения следва, че тъй като Комисията въобще не се отклонява от своята предходна практика, доводът на TF1, изведен от липсата на мотиви по този въпрос, следва да се отхвърли като основан на погрешни предпоставки.

170 Що се отнася до доводите (вж. точки 149—151 по-горе), с които M6 посочва по същество, че точните причини за понижението на приходите от рекламна дейност не са достатъчно анализирани и твърдението на Комисията в параграф 9 от обжалваното решение относно реакцията на конкурентите на Съобщението от 8 януари 2008 г., е погрешно и необосновано, следва да се посочи, че тези доводи на практика не се различават от твърденията за нарушения, направени в рамките на предходните правни основания за отмяна, които вече бяха отхвърлени.

171 От всичко, посочено по-горе, следва, че настоящите правни основания за отмяна, изведени от неизпълнението на задължението за мотивиране, трябва да бъдат отхвърлени.

172 Тъй като са отхвърлени всички правни основания на жалбоподателите, следва да се отхвърлят разглежданите жалби.

**По съдебните разноски**

173 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 87, параграф 4 от същия правилник държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

174 Тъй като са загубили делото, жалбоподателите следва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Комисията и на France Télévisions, в съответствие с исканията на последните.

175 Canal +, встъпила страна в подкрепа на исканията на жалбоподателите, както и Френската република, встъпила страна в подкрепа на исканията на Комисията, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

**1) Отхвърля жалбите.**

**2) Осъжда Métropole télévision (M6) да понесе направените от него съдебни разноски по дело T-568/08, както и тези, направени от Европейската комисия и от France Télévisions по това дело.**

**3) Осъжда Télévision française 1 SA (TF1) да понесе направените от него съдебни разноски по дело T-573/08, както и тези, направени от Европейската комисия и от France Télévisions по това дело.**

**4) Френската република и Canal + понасят направените от тях съдебни разноски по дела T-568/08 и T-573/08.**

Vilaras Prek Ciucă

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 юли 2010 година.

Подписи